

J., Hladik M., Hude J., Hočevar J., Kalčič A., Kerčon A., Klinc J., dr. Kulavic A., vitez Langer F., Mehora J., Mohar M., Novak J., Ogulin A., Polak J., Povše J., vitez Pstros E., Russ F., Schiebel A., dr. Skedl J., Tršelič J., Volčič J., Vrtačič A., baron Wampolt' pl., Umstadt F., Zorko F.

Poddružnica Bohinj.

Gg. Mesar J., predstojnik, Arh J., Korošec B., Mencinger J., Odar A., Pekovec J., Pretnar J., Rozman J., Smukavec J., Sodja J., Stare A., Stare P., Zupanec T., Žvan J., mlekarke zadruge v bohinjski Bistrici, Bitinjah, Češnjicah, Nomeni, Polji, Ravneh, Nemškem Rovtu, Savici, Starih Fužinah.

Poddružnica Jesenice.

Gg. Schrey A., predstojnik, Ambrožič M., Artelj B., Ažman J., Dremel A., Hlebanja J., Hribar J., Keršič J., Klinar J., Modic J., Pečar G., Rabič M., Rasinger M., Rasinger P., Robič J., Ruard V., Šoklič A., Treun A.

Poddružnica Ilirska Bistrica.

Gg. Ličan A., predstojnik, Dekleva L., Domicelj A., Fischer H., Jelovšek A., Križaj N., Ličan J., Pavlič D., Ponikvar A., Škrjanec J., Tomšič J., Zarnik M.

Okolica ljubljanska.

Gg. Babnik J., Dolenc J., Fine A., Gams J., Golob F., Govekar F., Kavčič L., Levičnik J., Matjan J., Ogorelec V., Peruzzi M., Praprotnik F., Wild J.

Poddružnica Tržič.

Gg. Železnikar A., predstojnik, Mally K., Mally P., Valjavec A.

Poddružnica Zatičina.

Gg. Jaklič Št., predstojnik, Adlešič J., baron Apfaltrern R., Borštnik J., Drobnič A., Jenko L., Košak F., Kunstelj F., Lileg A., Miklavčič F., Pajk F., dr. Pavlič Ig., Petek A., Poklukar J., Rojec A., Svetec L., Špendal J., baron Tauferer B., Zorec J.

Premiranje goveje živine v Postojni.

Premiranje goveje živine v Postojni, katere je bilo v ponedeljek dne 10. t. m., se je prav vrlo obneslo. Prignanih je bilo 7 bikov, 39 krav in 31 junic. Živina je bila splošno prav lepa in največ muricodolskega plemena; tudi rejena je bila in lepo snažna.

Obdarovani so bili sledeči posestniki: Premijo za lepe bike so dobili:

Peter Kraigher iz Kraš,
Janez Korče iz Hoterdršice,
Anton Kovšca iz Planine in
Anton Franetič iz Dolenje vasi.

Premijo za lepe junice so dobili:

Anton Gnjezda iz Unca,
Jožefa Zadnik iz Koč,
Janez Kobal iz Slapa in
Janez Posega iz Stare vasi.

Premijo za lepe krave so dobili:

Anton Jeršan iz Unca,
Tomaž Tolazzi iz Logaca,
Alojzij Lavrenčič iz Postojne in
Josip Brus iz Logaca.

Prodaja plemenske govedi (muricodolskega to je, sivega rodú).

bode prva letos v Ljubljani, in sicer na dan občnega zbora kmetijske družbe, to je, 26. maja popoldne ob 2. uri na dvorišču gostilne pri „Bavarskem dvoru“.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe
v Ljubljani 5. maja 1886.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

29.

S Hvara na Krk.

(Dalje.)

Kmalu po tem smo začutili močen udarec vetra. Parobrod se je nagnil, in en val pljuske po njem, zapeni se, kakor da je pobesnil in razlije se. Vse je bilo tiho, samo voda se je slišala, ko je letala po palubi, med tem, ko se je parobrod valjal na desno in levo, dokler ni odtekla. Sedaj se je zaslišal vik in krik doli v salonu, ženske so ihte in deca je plakala. Prikaže se sobničar, glavo ima prebito, in obrisuje kri, ki mu leze po desni strani lica.

„Kaj pa to?“ povprašam ga.

„E, nič hudega. Doli se valjajo vsi škrateljci. Vse leži navprek, deca in žene, kupice in steklenice, človek ne vé, ali bi se jezil ali smijal, ali bi omiloval otolčene glave ali škodo.“

Skočil sem doli pogledat, kako je. Ni bilo baš posebne nesreče, ali utegnili bi se bila zgoditi. Predno je navalil oni strašni udarec vetra, sedeli so potniki lepo mirno okolo miz in se razgovarjali, nekateri pa igrali. A ko je veter opledel, koj je bilo vse v neredu. Na divanu sem zagledal starca, zvijsal se je in pipal po rebrih, ženske so javkale, tolažile deco in jej obetale vse mogoče, da bi jo upokojile.

Burja je pihala čedal e močneje, valovi so rastli neprestano, zbog velike dimljavine, ki se je vzdigovala iz morja in vila po parobrodu, nisi mogel videti nikamor. Valovi so se lomili parobrodu ob bok, penili se in pljuskali preko njega, in na palubi je bilo vse mokro. Jaz sem gledal neprestano ta veličajni prizor, videl sem od blizo prirodo razdraženo, prirodo v njeni stvarni manifestaciji sile, nasilja in besnila. Kedar se je malo poleglo, ogovorí me kapitan: „Ali vam nisem pravil! Burja se je razhudila. Začela je v petek briti, in brila bode cel teden.“

„E, pa vendar ne! Kaj petek, to je vraža.“

„Brez zamere, gospod. Petek, petek! Mi pomorci smo stare vere. Poslušajte me. Burja je prišla naenkrat, kakor da si jo iz rokava iztresel, in ne bode koj utihnila. Oblaki leté in se podé kot coprnice.“

Ali kapitan vendar ni uganil vremena. Obrnilo se je na bolje. Zagledali smo otok Korčulo, in srečno smo se vsidrili v korčulski luki.

Korčula ni veliko mesto, ali sloví daleč po jadranskem morju. Svoje dni je bila tekunica samih Benetk. Tudi dandanes se vrlo trudi, da premaga zadržke in ovire, katere so jej napravili neugodni časi. Kakor pripovedujejo starodavni Grki in Latinci, tesala je Korčula ladije prej kakor kdo drug na jonskem in jadranskem morju. Starodavni pisatelji nam pripovedujejo, da so Liburnijci in Sikulci dobivali ladije s Korčule, ki je bila vsled tega jako premožna. Tit Livij sporoča, kako so med Mletom in Korčulo potolkli Korčulani rimsko bro-